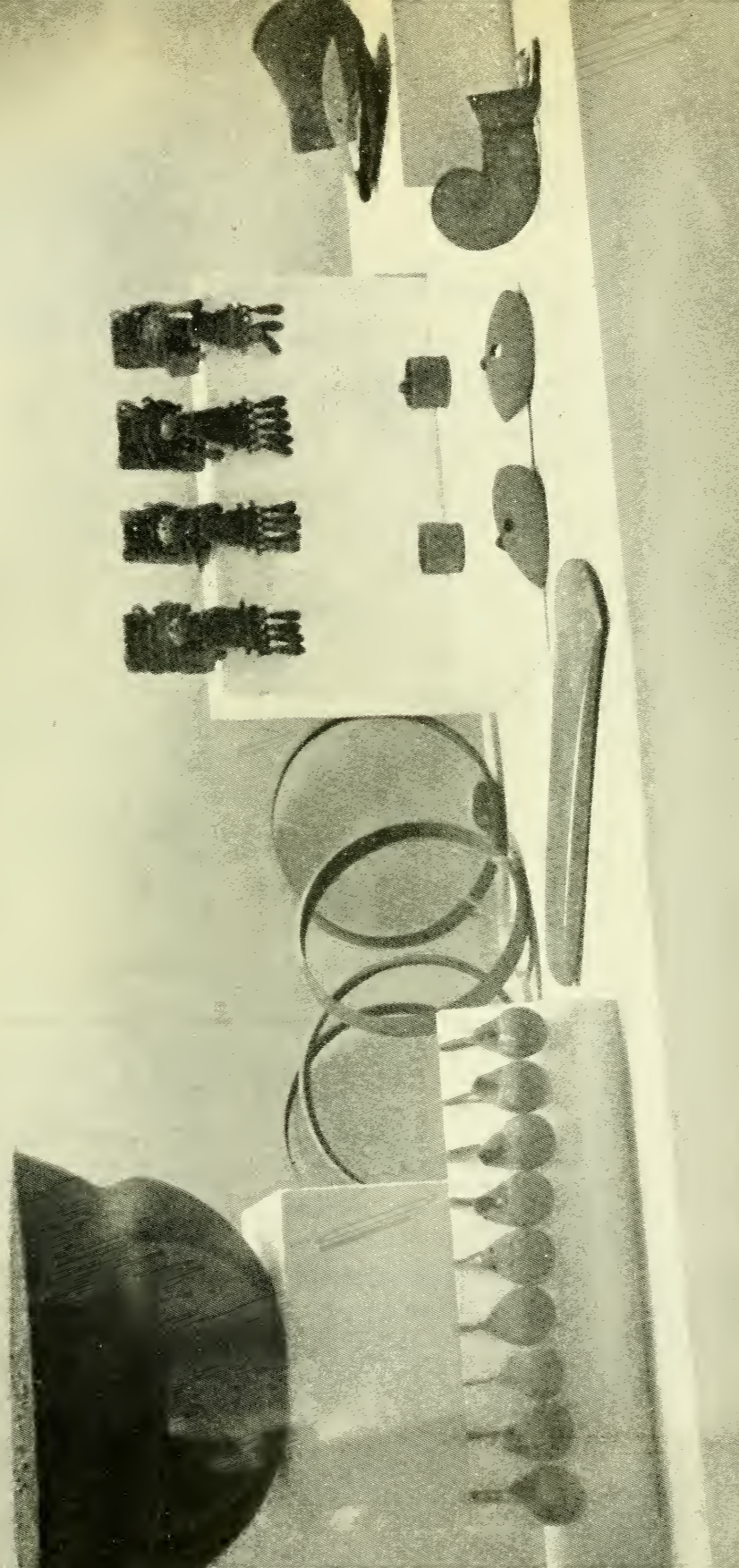

DE STER

No. 11 NOVEMBER 1961

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Gouden en gehard koperen werkstukken in Oaxaca. De vier kleine voorwerpen op de opstand met belletjes er aan hangend, dienden ter bescherming van de vingernagels.

61ste JAARGANG

Nr 11

INHOUD:	Blz.
Monumenten uit een ver verleden . . .	343
De nieuwe apostel spreekt na zijn opneming in de Raad der Twaalven . . .	348
De Heiligen een bijzonder volk	352
Het Priesterschap in het zendingsveld . .	358
Een Diamanten Huwelijksfeest	363
Een herinnering	364
Gebeurtenissen in de zending	365
Een belangrijke Z.H.V. vergadering . .	371
Opnieuw	372
Wie voelt daar iets voor?	372

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending
Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Monumenten uit een ver verleden

(vervolg)

Oudheidkundige vondsten, in vergelijking met hetgeen het Boek van Mormon vertelt.

De Archeologen:

De krijgers groepeerden zich om hun leenheren en vele vrouwen volgden het leger met een overvloedige hoeveelheid „chica” om de dorst van de soldaten te lessen. Een leger te velde bood een prachtig schouwspel. De edelen blonken van het goud; gouden voorhoofdversierselen in de vorm van een halve maan, gouden neus- en oorsieraden, gouden kragen, gouden armbanden, gouden borstbeschermers”.

(*South American Archaeology*, Joyce, pag. 25).

„Van de terpenbouwers meende men, dat zij volkomen onkundig waren op het gebied van metaal gieten. Hun wapens en gebruiksvoorwerpen van koper werden, zoals wij reeds eerder opmerkten, door uithameren gevormd. Een onlangs gedane ontdekking echter, heeft deze opvatting gewijzigd en bewezen, dat in minstens één plaats de terpenbouwers de kunst van metaal smelten verstonden. Sommige opgravingen in Wiscon-

Het Boek van Mormon:

18. En hij ontmoette de Lamaniëten in het grensland van Jershon; en zijn volk was gewapend met zwaarden en sabels en allerlei oorlogswapenen.

19. En de legers der Lamaniëten zagen, dat het volk van Nephi door Moroni van borstharnassen en armschilden was voorzien, ja, en eveneens van schilden om hun hoofd te beschermen; en tevens dat zij dikke kleding droegen (Alma 43).

7. En zij trokken menigmaal tegen ons, de Nephiëten, ten strijde. Maar onze koningen en onze leiders waren machtige mannen in het geloof des Heren; en zij onderwezen het volk in de wegen des Heren; daarom weerstonden wij de Lamaniëten en vaagden hen uit

sin hebben niet alleen voorwerpen van koper aan 't licht gebracht, maar ook de vormen, waarin zij vermoedelijk werden gegoten”.

(*Pre-Historic America*, Nadaillac, pag. 181).

„Inderdaad waren de meeste gouden en koperen voorwerpen, uit de Offerbron tevoorschijn gehaald, in 't geheel niet in de hoofdstad Itza gemaakt, maar hadden hun weg daarheen gevonden of door pelgrims, die ze naar de heilige stad hadden meegenomen, of als handelswaar. Chemische analyses hadden vastgesteld, dat de metalen voorwerpen, in de Offerbron gevonden, uit Columbia, Panama, Honduras en Guatemala en uit het verre westen en noorden, uit de staten Chiapas en Oaxaca, Mexico en uit de Vallei van Mexico afkomstig waren.

Deze analyses hebben bovendien aan het licht gebracht, dat de voorwerpen van koper die ook tin en arsenicum bevatten, oorspronkelijk van Oaxaca, Mexico, en de Vallei van Mexico kwamen; die, welke alleen tin bevatten, zijn van Honduras. De zuiverste koperlegeringen variëren van bijna zuiver goud tot bijna zuiver koper, en er zijn ook voorbeelden van gouden plaatwerk”.

(*The Ancient Mayas*, pag 434).

„De Maya bracht het nooit tot het prachtige gouden juwelierswerk van het volk van centraal Mexico of tot de opvallend fraaie gouden werkstukken uit Costa Rica, Panama en Columbia, maar de gouden voorwerpen van de In-

onze landen en begonnen onze steden en iedere landstreek onzer erfenis te versterken.

8. En wij vermenigvuldigden ons uitermate en verspreidden ons over het land, en werden uitermate rijk aan goud, zilver, kostbare dingen, fraai houtwerk, gebouwen, machinerieën, en eveneens aan ijzer en koper, en messing en staal; wij maakten allerlei gereedschappen om de grond te bebouwen en oorlogswapenen, zoals de scherp gepunte pijl en de pijlkoker en de werpspies en de speer en alle voorbereidselen voor oorlog. (Jarom).

25. En het geschiedde, toen wij in het land van belofte door de wildernis reisden, dat wij ontdekten, dat er alle soorten dieren in de wouden waren, zowel het rund als de ezel en het paard, de geit en de wilde geit, en allerlei wilde dieren, die voor de mens bruikbaar waren. En wij vonden allerlei ertsen, zowel goud als zilver en koper. (1 Nephi 18).

7. En de koning zeide tot hem: Daar ik verdrietig was over de ellende van mijn volk, liet ik drie en veertig van mijn mensen de wildernis in trekken om zodoende het land Zarahemla te vinden, opdat

ca's, ofschoon daar maar weinig van over is gebleven om te bestuderen, overtreffen alles wat ooit door andere oude Amerikanen op dit terrein werd gemaakt". (*The Ancient Maya*, pag 453).

Vanwaar kregen zij hun metalen? Landa stelt vast, dat „De geelkoperen en andere platen van metaal en geharde koperen platen door hen werden gebruikt om te ruilen voor dingen uit Tobasco voor hun afgoden. Wij weten dat vele ornamenten, uit de heilige bron opgediept, artikelen waren die uit het oude Mexico, Costa Rica, Columbia en andere streken kwamen. Waarom geen ruw materiaal? In de buurt van ons eigen Bovenmeer zijn diepe uitgravingen gevonden, waarlangs ruwe ladders naar omlaag gingen en waar grote brokken erts werden aangetroffen en hamers van harde steen om de erts te breken. Hoe konden die ruwe materialen het gebied van de Maya's hebben bereikt? Wij geloven, dat wij veilig kunnen zeggen dat elk gebruiksartikel, dat het ene volk heeft en het andere niet, wel een markt vindt, hoe ver die ook verwijderd is. Dit is reeds vele malen aangetoond". (*Lost Empires*, pag. 405, 406).

„Van het textiel, dat de Terpenbouwers vervaardigden, zijn zeldzame voorbeelden gevonden, die aan de koperen borstbeschermers gehecht zaten. In sommige gevallen was een stuk nog helder van kleur: vuurrood, oranje, bruingeel en andere tinten, want de stof was door de inwerking van het koper-

wij onze broederen ter hulpe konden roepen.

om ons uit de slavernij te verlossen.

8. En zij waren dagenlang in de wildernis verdwaald en hoewel zij ijverig zochten, vonden zij het land Zarahemla niet, maar keerden naar dit land terug, nadat zij in een land met vele wateren hadden gereisd en een land hadden ontdekt, dat bedekt was met de beenderen van mensen en dieren, en dat eveneens was bedekt met de ruïnes van allerlei gebouwen; ja, zij hadden een land ontdekt, dat door een volk was bewoond geweest, dat even talrijk was als de legers van Israël.

9. En tot een getuigenis, dat de dingen, die zij vertelden, wáár zijn, hebben zij vier en twintig platen medegebracht, die vol staan met graveerselen, en van zuiver goud zijn.

10. En zie, zij hebben ook borstplaten medegebracht, die groot zijn, en ze zijn van messing en van koper en in volmaakt goede staat.

11. Verder brachten zij ook zwaarden mee; de gevesten er van zijn vergaan en de kling en geheel door roest ingevreten; en er is

groen op het koper bewaard gebleven en in het donker hadden sommige kleuren gelukkig stand gehouden”.

(*Ancient Americans*, Emily C. Davis, pag. 120).

IJZER EN STAAL

„Op een diepte van één meter en zeventig cm, onder de oppervlakte van het tempelplein vond ik tussen gebroken aardewerk en liggend in houtskool, een gehard stalen werktuig. Het grootste gedeelte was bijna geheel verteerd, maar het beitelvormige einde was nog in goede staat. Het was zo hard, dat het nauwelijks door een vijl kon worden bewerkt en op glas maakte het krassen. Met zo'n stuk gereedschap zou men de hardste steen kunnen bewerken”.

(*World's Work*, Verrill, januari 1928).

„Ijzer schijnt tijdens de Spaanse invasie in Amerika onbekend te zijn geweest, maar de begraafplaatsen van de terpenbouwers leveren het bewijs, dat zij het niet alleen kenden, maar er ook gereedschap en gebruiksvoorwerpen van maakten”.

(De Roo, 1 : 67).

„Een van de lastigste mysteries van Peru was altijd met betrekking tot de gereedschappen, waarmede de werklieden van het stenen tijdperk de stenen bewerkten, die zo volmaakt in het onvergelijkelijke metselwerk van de tempels, forten en paleizen van de Andes pasten.

Bijna overal echter was er een tra-

niemand in het land, die in staat is de taal of de graveerselen op de platen te verklaren. Daarom vroeg ik u: Kunt gij vertalen? (Mosis 8).

9. Daarom ging hij naar de heuvel Efraïm, en smolt metaal uit de heuvel, en maakte zwaarden uit staal voor hen, die hij had medegenomen; en nadat hij hen met zwaarden had bewapend, keerde hij terug naar de stad Nehor, en leverde zijn broeder Corihor slag, waardoor hij het koninkrijk verkreeg, en het aan zijn vader Kib teruggaf. (Ether 7).

8. En toen ik bij hem kwam, zag ik, dat het Laban was.

9. Ik zag zijn zwaard en trok het uit de schede, en het gevest was van zuiver goud en de bewerking buitengewoon fraai, en ik zag, dat de kling van het kostbaarste staal was (Nephi 4).

18. En toen ik, Nephi, heenging om op voedsel te jagen, brak ik mijn boog, die van fijn staal was vervaardigd. En toen ik mijn boog brak, waren mijn broeders toornig op mij wegens het verlies van mijn boog, want wij verkregen geen voedsel. (1 Nephi 16).

15. En ik leerde mijn volk gebouwen zetten en alle soorten hout bewerken, alsmede ijzer, koper,

ditie van een superieur blank ras, die een oude beschaving hadden gebracht en het grote monument hadden opgericht.

De goed bewaarde Peruaanse overlevering zegt, dat de stenen bouwsels bij Quinoa en Huaytara waren opgezet door „gebaarde blanke mannen met ijzeren gereedschappen”.

(*The Ayar-Inca's*, pag. 232).

„Zelfs Indianen, die meer geduld en doorzettingsvermogen hebben dan blanken, kunnen dioriet, arseniet of jaspis niet met stenen gereedschappen bewerken. Ik heb deze theorie beproefd en ik weet het. Tijdens een opgraving van oude overblijfselen in Panama zocht ik een vlak stuk dioriet uit, dat door mensen uit het verleden was gesneden en gevlakt en met krijt tekende ik een meetkundige figuur op het oppervlak. Toen voorzag ik vijf van mijn Indiaanse arbeiders van enige dozijnen stenen gereedschappen, die in de graven waren gevonden. Ik zeide tot hen, dat zij de figuur op de steen daarmee moesten uitbeitelen. Tien dagen lang werkten zij onafgebroken daar aan. Zij versleten practisch alle stenen werktuigen en toch waren zij er niet in geslaagd een merkbare insnijding op het dioriet aan te brengen”.

(*America's Ancient Civilizations*, pag 82).

messing, staal, goud, zilver en kostbare ertsen, die in overvloed aanwezig waren (2 Nephi 5).

23. En zij bewerkten allerlei ertsen, en bereidden goud, zilver, ijzer, koper en allerlei metalen; en zij groeven het uit de grond; daarvoor wierpen zij grote hopen aarde op, om goud-, zilver-, ijzer- en kopererts te verkrijgen. En zij vervaardigden allerlei fijne kunstwerken (Ether 10).

5. Nu werd er aldus gerekend: een senine goud, een seon goud, een shum goud en een limnah goud.

6. Een senum zilver, een amnor zilver, een exrom zilver en een onti zilver.

7. Een senum zilver was gelijk aan een senine goud, en de prijs van een maat gerst en ook van een maat van alle soorten graan.

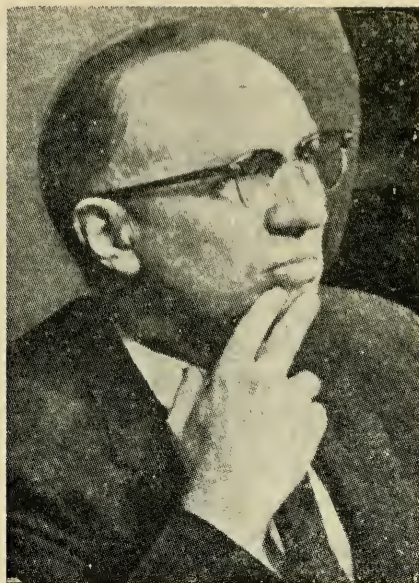
8. De hoeveelheid van een seon goud was tweemaal de waarde van een senine.

9. Een shum goud was tweemaal de waarde van een seon.

10. En een limnah goud was gelijk aan de waarde van alle tezamen.

„Dan zult gij vernederd worden, gij zult uit de aarde spreken, en uwe spraak zal uit het stof zachtkens voortkomen, en uwe stem zal zijn uit de aard als eens toovenaars, en uwe spraak zal uit het stof piepen”.

Jesaja 29 : 4.

De nieuwe apostel spreekt na zijn opneming in de Raad der Twaalven

Het volgende is de tekst van de toespraak, door Elder Gordon B. Hinckley van de Raad der Twaalf Apostelen gehouden op zondag 1 oktober 1961, na zijn aanstelling als apostel tijdens de 131ste Halfjaarlijkse Algemene Conferentie.

Mijn geliefde leiders, mijn waarde broeders en zusters, het zou noch gepast, noch wenselijk voor mij zijn om lang te spreken. Ik wil u alleen in 't kort zeggen, wat er in mijn hart omgaat.

Zuster Romney vertelde mij gistermiddag, dat zij wist dat ik degene was, die zou worden ondersteund, omdat zij dat aan mijn ogen heeft kunnen zien, toen zij gistermorgen met mij sprak. Ik beken, dat ik heb geschreid en gebeden.

Ik gelcof wel iets van de last van deze verantwoordelijkheid te gevoelen om als een getuige voor de Here Jezus Christus te staan voor een wereld, die Hem niet wil aan-

nemen. „'k Sta spraak'loos, dat Christus zo'n liefde mij schenken kan". Ik ben onder de indruk van het vertrouwen, dat de Profeet des Heren in mij stelt, en van de liefde van deze, mijn broeders, die tot uiting kwam en naast wie ik mij voel als een dwerg. Ik bid om kracht, ik bid om hulp en ik bid om het geloof en de wil om gehoorzaam te zijn. Ik denk dat ik de discipline nodig heb en ik ben van gevoelen dat wij die allen nodig hebben om dit grote werk te doen voortgaan zoals het moet.

Toen ik drie en een half jaar geleden hier stond, sprak ik mijn waardering uit voor de naam, die ik draag, de naam van getrouwe voorvaders, die veel gaven en weinig ontvingen, zodat ik veel zou ontvangen en weinig geven.

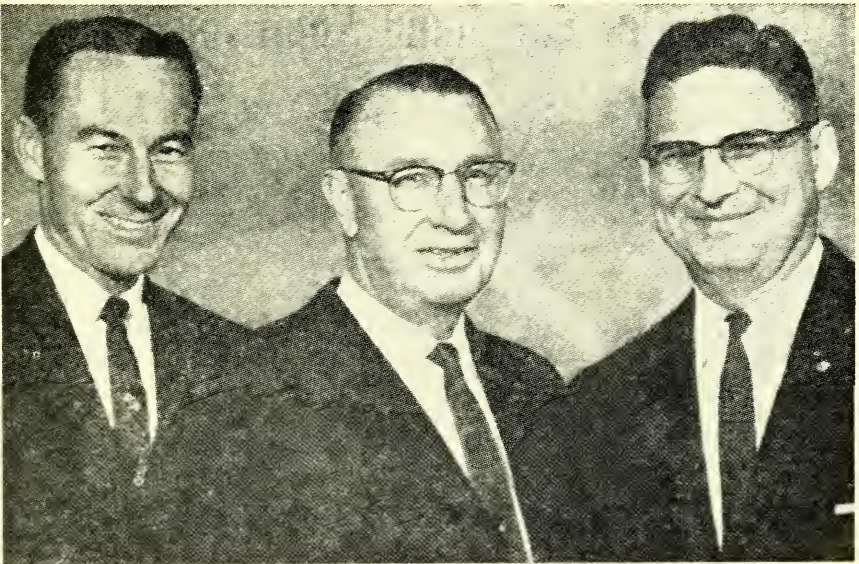
Ik was ontroerd deze morgen, toen ik het Koor het lied „Crown Him Lord of All" hoorde zingen. De

eenheid, de harmonie en de discipline van dit Koor maakt altijd indruk op mij.

En nu, mijn broeders en zusters, God heeft ons de taak voorgeschreven, die wij moeten volbrengen. Onze Profeet is onze leider. Met inspanning en overeenstemming kunnen wij de wereld treffen en „crown him Lord of all”, indien wij de wil hebben om onszelf die zelfbeheersing op te leggen, die een uitvloeisel is van een waarachtige getuigenis.

Ik zou willen zeggen, dat deze zaak waar of vals is. Dit is of het Koninkrijk Gods of het is een comedie, een desillusie. Joseph Smith sprak met de Vader en de Zoon of hij deed dat niet. Indien hij dat niet heeft gedaan, maken wij ons aan godslastering schuldig. Als hij het wel heeft gedaan, hebben wij

een plicht, waarvoor niemand van ons mag terugdeinzen - aan de wereld de levende werkelijkheid van de God van het heelal verklaren, de Vader van ons allen, en van Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, de Verlosser der wereld, onze Heiland, de bewerker van onze zaligmaking, de Vredevorst. Ik geef u mijn getuigenis, dat dit waar is. Het is niet vals. Zij, die ons belasteren, kunnen over theologie debatteren, maar zij kunnen dit getuigenis, die door de macht van de Heilige Geest in mijn hart is gelegd, niet weerleggen. Evenmin het getuigenis, dat gij in uw harten hebt en dit verklaar ik plechtig deze dag, waarop ik uitdrukking geef aan mijn waardering voor uw ondersteunende handen en harten, en ik doe het in de naam van Jezus Christus. Amen.

De nieuwe presiderende Bisschop. V.l.n.r. Robert L. Simpson, 1e Raadgever, John H. Vandenberg, Presiderende Bisschop, Victor L. Brown, 2e Raadgever.

De vergaderden ondersteunen de nieuwe presiderende Bisschop

Het Eerste Presidentschap heeft een nieuwe Presiderende Bisschop geroepen, welke tijdens de Algemene Conferentie werd ondersteund, en wel:

als Presiderende Bisschop John H. Vandenberg. Hij volgt de Presiderende Bisschop Joseph L. Wirthlin op. Als raadgevers, die Bisschop Vandenberg terzijde zullen staan: Robert L. Simpson van Los Angeles en Victor L. Brown van Chicago, respectievelijk als eerste en tweede raadgever. Zij nemen de plaats in van Bisschop Thorpe B. Isaacson en Bisschop Carl W. Buehner.

Tot de voornaamste taken, die tot de verantwoordelijkheid van de Presiderende Bisschop worden gerekend, behoren: het lidmaatschap van het Kerkelijk Uitgavencomité, het Algemene Priesterschapcomité, het Kerkelijk Welvaartcomité en talrijke sub-comité's, Aaronische Priesterschap en huisbezoek.

Bisschop Vandenberg is op de hoogte met sommige van zijn belangrijkste plichten, daar hij als ondervoorzitter van het Kerkelijk Bouwcomité, belast met de financiën en administratief werk, nauw

met het Eerste Presidentschap en andere Algemene Autoriteiten heeft samengewerkt. Hij diende als raadgever in het Presidentschap van de Denver Stake en als zendingspresident aldaar. Tot andere diensten aan de Kerk behoren een zending van drie jaar in Nederland en talloze ambten in priesterschap en onderorganisaties. Thans is hij raadgever in het bestuur van de Ensign Stake.

Bisschop Vandenberg en zijn vrouw, Rena, Stok Vandenberg, zijn de ouders van twee dochters, mevrouw Lenore V. Mendenhall van Salt Lake City en mevrouw Norine V. Francis van Twin Butte, Alberta, Canada. Hij werd de 18de december 1904 te Ogden geboren.

Korte levensbeschrijving van Elder Hinckley

Elder Gordon B. Hinckley heeft een ongewone kerkelijke staat van dienst.

Hij heeft als verantwoordelijk secretaris van het Kerkelijk Zendingcomité dienst gedaan sinds 1951, welk ambt hij neerlegde, toen hij in april 1958 tot Assistent van de Raad der Twaalven werd aangesteld.

Toen Elder Hinckley als Assistent

* * *

werd aangesteld, was hij President van de East Mill Creek Stake en daarvoor was hij raadgever in dat Stakebestuur. Hij was tevens lid van het Algemeen Zondagsschoolhoofdbestuur .

Hij diende de laatste tien jaar als secretaris van het Kerkelijk Radio-Publiciteits- en Zendingsliteratuurcomité en had bovendien de verantwoordelijkheid voor het arrangeren van de uitzendingen van alle algemene conferenties en privé radiouitzendingen voor de priesterschapsvergaderingen over de gehele natie gedurende de conferentie.

Zijn ervaring op het gebied van radiocommunicaties verschaftte hem opdrachten voor het toezicht houden op de installaties voor openbare mededelingen in de tempels van Zwitserland, Nieuw-Zeeland, Londen en Los Angeles.

In 1933 werd Elder Hinckley op zending geroepen naar Engeland. Hij werd naar de Europese zending als secretaris overgeplaatst,

voordat hij in 1935 huiswaarts keerde. Tot zijn verdere werkzaamheden behoren o.a. het geven van godsdienstondericht, het bekleeden van belangrijke posten bij de spoorwegen, directeur van het radiostation KSL van Utah en directeur van de Deseret News Publishing Company.

Elder Hinckley werd de 23ste juni 1910 te Salt Lake City geboren, als de zoon van Briant S. en Ada Bitner Hinckley. Hij studeerde in 1932 af aan de Universiteit van Utah. Hij en zijn vrouw Marjorie Pay hebben twee zoons en drie dochters, Kathleen, Richard, Virginia, Clark en Cynthia Jane.

Hij heeft altijd belangstelling gehad voor familieaangelegenheden en -werkzaamheden en nam deel aan vergaderingen van genootschappen, die het onderwijs aan ouders ten doel hadden, buiten het werk in zijn wijk en ring, voordat hij werd geroepen om met de Algemene Autoriteiten samen te werken.

Hij, die een goede invloed wil uitoefenen, moet er voor zorgen niets te honen. Hij moet zich niet verontrusten over wat absurd schijnt, maar zijn energie richten op het scheppen van iets goeds. Hij moet niet afbreken, doch bouwen.

Goethe.

De Heiligen

een bijzonder volk

Enige tijd geleden behoorde ik tot de genodigden van een bekende vereniging, die ter gelegenheid van haar 50-jarige bestaan een groot feestdiner gaf.

Tijdens dit diner vloeide de wijn in ruime mate en tussen de gangen ging menig product van de tabaksverwerkende industrie in rook op. Het spreekt van zelf, dat ook mij herhaaldelijk door de kellners wijn geoffreerd werd of een rokertje werd aangeboden, doch het spreekt nog meer van zelf, dat ik, als heilige der laatste dagen, deze dingen zeer beslist afsloeg.

Doordat ik dit deed trok ik enigszins de aandacht van mijn tafelenoten, doch dit vond ik in het geheel niet erg, integendeel, ik was er werkelijk een beetje trots op. Ik voelde dat men, ondanks onze geanimeerde gesprekken, dacht „wat is dat voor een bijzondere”.

Fielding Smith, die in een zijner vele toespraken tot de conclusie kwam, dat de *Heiligen een bijzonder volk vormen*. (Zie *Doctrines of Salvation*). Inderdaad de Heiligen, de leden van de Kerk van Jezus Christus, zijn bijzondere mensen. Niet alleen door hun geloof, doch ook door hun gewoonten, althans indien deze in overeenstemming zijn met de leerstellingen van het ware evangelie, dat wij bevoorrecht zijn te mogen bezitten. Immers, als wij getrouw zijn aan onze beginselen, als wij alle geboden, die ons gegeven werden, nakomen, dan zijn wij van zelf anders dan andere mensen. *Het is onze Godsdienst, die van ons eist, dat wij anders zijn dan andere mensen*.

Ook de heiligen uit vroegere dagen waren bijzondere mensen, dat getuigen de woorden van Petrus. Hij noemde hen bijzonder omdat zij *uit de duisternis in Christus' licht werden geroepen*.

In alle nederigheid geloven wij, heiligen der laatste dagen, dat wij een bijzonder volk zijn, een uitverkoren geslacht, ja *een Koninklijk Priesterschap*.

Om tot dit uitverkoren geslacht te behoren en om een lid van dit Koninklijk Priesterschap te wezen, moeten wij in alle opzichten ware heiligen zijn. Wij zullen alles moeten doen om deze naam waardig te zijn. Wij moeten ons van zonden vrijhouden. Wij moeten leven in volmaakte harmonie met de beginselen van het evangelie. *Wij moeten leven, bij alle woord, dat door den mond God's uitgaat*. Ja, dit moeten wij doen, dit is ons geboden te doen.

De naam „heiligen” hebben wij niet zelf gekozen. Deze naam werd aan ons gegeven. De Heer gaf ons deze naam. Wij kunnen dit lezen in

Leer en Verbonden, afd. 115, „Want aldus zal Mijn Kerk in de laatste dagen worden genoemd: „De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen”.

Ook de leden van de eerste Kerk, dus in de dagen van Petrus en Paulus, werden heiligen genoemd. In Handelingen, hoofdstuk 9, vers 32, lezen wij „. . . en het geschiedde, als Petrus alom doortrok, hij ook afkwam tot de *Heiligen*, die te Lydda woonden”.

Paulus schreef: „Allen, die te Rome zijt, geliefden God's en geroepen *Heiligen*, genade zij u. . .”

De leden van de hedendaagse Kerk van Jezus Christus zijn door een gebod *geroepen* om heiligen te zijn en om deze naam op zich te nemen. *Het grote voorrecht, dat de Heiligen der Laatste Dagen hebben is, dat zij op aarde leven terwijl het Evangelie is hersteld.*

Dit is een tijd waarin opnieuw de gelegenheid wordt geboden om de waarheid te vinden en te leren kennen.

Wij moeten dankbaar zijn, dat wij juist nu leven, in deze tijd nu de geestelijke duisternis is verdwenen, *althans voor degenen, die de blijde boodschap hebben willen ontvangen.*

Wij hebben de wonderbaarlijkste aller zegeningen ontvangen, n.l. de zegening van de volheid der waarheid, zoals die in deze bedeling is geopenbaard.

Beseffen wij dit voorrecht wel goed? Ik denk het niet.

De wereld leeft in duisternis. Wederom is het licht, het ware licht van het herstelde evangelie tot ons gekomen, doch wederom wil de wereld het licht niet aanvaarden. Eeuwen lang hebben oprechte mensen hiernaar gehunkerd, doch nu het er is, willen velen niet luisteren naar de verkondigers van de blijde boodschap. Wat jammer toch! Och, als die velen, die hiervan horen, toch eens de moeite wilden doen om serieus te onderzoeken! Zij beseffen niet, dat als zij de deur voor de zendingen sluiten, zij tevens hun eigen geluk en zaligheid buitensluiten.

Wat een grandioos voorrecht hebben wij, welk een rijkdom bezitten wij, nu wij naar die boodschap hebben geluisterd. Laten wij vasthouden wat wij ontvingen, met beide handen, ja met geheel ons hart en geheel ons verstand.

De mensen in de wereld sluiten hun ogen en weigeren te zien, hun oren weigeren te horen *en zelfs onder de leden van deze, enige ware Kerk, zijn er velen, die niet gewillig zijn te leven in het licht, die niet willen denken en handelen overeenkomstig onze overtuiging.*

Waakt toch en volhardt in uw streven, want weet, dat degene, die de waarheid heeft ontvangen en die er nochtans niet naar wil leven, een groter oordeel verdient.

Een lid van de Kerk, dat toegeeft aan het gebruik van tabak en aldus het Woord van Wijsheid overtreedt, dat weigert zijn eerlijke tiende te betalen, dat de Sabbath niet cert, of dat niet wil luisteren naar de boven hem geroepen en aangestelde gezagsdragers, dat niet wil luisteren

naar het woord des Heren, is niet trouw, niet oprecht tegenover de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Sommigen hebben zelfs verbonden gesloten in heilige plaatsen en toch waarderen zij de waarheid niet. Zij waarderen de leringen van de dienstknechten des Heren niet en zij willen niet handelen overeenkomstig de wetenschap, die zij ontvingen. *Waarlijk, zij zullen een grotere veroordeling ondergaan.*

Ons doel is het Koninkrijk van God op te bouwen. Elk individu straalt een bepaalde invloed uit. Deze uitstraling kan positief of negatief zijn. Wij moeten positief, dat is opbouwend, denken. Zodoende zal onze uitstraling positief en opbouwend zijn. Als wij negatief, dus afbrekend, gaan denken, dan wordt onze uitstraling ook negatief en derhalve afbrekend. Wij kunnen door een waardige, positieve houding bepaalde situaties volkomen onder controle krijgen. Als wij werkelijk opbouwend willen denken en als ons streven werkelijk gericht is naar de opbouw van God's Koninkrijk, dan staat ons een grote opbouwende kracht ter beschikking.

Een waardig Heilige der Laatste Dagen behoort liefde en begrip uit te stralen. Van hem of haar moet een geestelijke warmte uitgaan. Weest vriendelijk jegens een ieder, waarmede gij in aanraking komt. Schenkt een oprechte glimlach, niet één, die ingestudeerd is, neen een oprechte glimlach. Ziet en behandelt uw naasten precies zoals gij zelf graag gezien en behandeld wilt worden; strooit kwistig met goede gedachten. Gij zult daardoor eensgezindheid onder uw broeders en zusters kweken en eensgezindheid is de specie, waarmede de stenen, die dienen voor de opbouw van het Koninkrijk, aan elkander gehecht worden.

Ons enigste doel is om het Koninkrijk op te bouwen. Om het grote werk te helpen tot stand te brengen en om te zorgen dat het op aarde wordt gevestigd overeenkomstig de wil van onze Heer.

In de eerste dagen van deze Kerk kwamen de broeders tot de profeet Joseph Smith en zij vroegen hem, wat de Here van hen verlangde.

Het antwoord luidde: „*Dat gij de zaak van Zion tot stand brengt en vestigt*”.

Dit is inderdaad ons werk. Wij moeten *Zion* vestigen. Wij moeten er voor zorgen, dat het evangelie tot elk schepsel in de wereld wordt gepredikt. *Geen enkele ziel mag over het hoofd worden gezien.* Waar er ook maar gelegenheid toe is, moeten wij de waarheid aan anderen schenken.

U moet *Zion* niet alleen zien als een geografische plek op het westelijk halfmond. Neen *Zion* kan overal zijn. Wij hebben het grote voorrecht, dat er een ring van *Zion* in Nederland werd gevestigd „de Hollandse Ring”, een ring, die een geestelijk bastion zal moeten worden. Misschien zal er in de nabije toekomst nog een ring in ons land gevestigd kunnen worden, doch *Zion kan ook bij u thuis zijn, ook in uw vergaderlokalen.*

Waar zich ook oprechte heiligen der laatste dagen bevinden, waar zich ook het Koninklijke Priesterschap bevindt, *daar is Zion*, op welk plekje op aarde dit ook moge zijn. *Ja, Zion behoort in ons hart te zijn; Zion, het Koninkrijk Gods.*

Heeft onze Meester niet gezegd, „het koninkrijk Gods is in ulieden”? Als werkelijk de tijd zal moeten komen, dat wij zouden moeten optrekken naar een bepaalde plaats, dan zal God's dienstknecht, *de Profeet*, ons waarschuwen, *doch nu is het onze plicht hier Zion te helpen opbouwen.*

Wij moeten als *Kerk* en als *individu* ons zelf rein houden. Ons denken moet zuiver en onbevlekt van de zonden der wereld blijven.

Het is de plicht van een ieder van ons om persoonlijk de goede naam van deze Kerk hoog te houden.

Het is onze plicht om die naam van smetten vrij te houden en het is de plicht van stuk voor stuk elk lid van de Kerk om zich zelf rein te houden, want elk van ons draagt de goede naam van de Kerk met zich. Zodra wij iets doen, dat niet in orde is of als wij niet rein zijn, als wij de geboden die de Heer ons geeft, niet nakomen *dan lijdt niet alleen de schuldige persoon daaronder, doch de gehele Kerk.*

Als iemand van de Kerk heeft gezondigd en zijn zonden worden gepubliceerd, dan wordt de Kerk geblameerd.

Wij behoren onberispelijke ambassadeurs van het Koninkrijk van God te zijn. *Wij vertegenwoordigen zijn Kerk.*

Al zijn wij daartoe niet speciaal geroepen, toch kunnen wij zendelingen van onze Kerk zijn. Onze zending bestaat dan hierin, dat wij in ons dagelijks leven een voorbeeld zijn voor anderen. Als wij beleefd zijn, hulpvaardig, eerlijk, oprecht, kortom als wij voldoen aan alle vereisten der liefde, die Paulus zo prachtig heeft beschreven in zijn eerste zendbrief aan de Korinthiers, hoofdstuk 13, als wij leven geheel in overeenstemming met de leerstellingen van onze godsdienst, dan zijn wij de beste zendelingen, die onze Kerk ooit heeft gehad.

Wiens Kerk vertegenwoordigen wij? Het is de Kerk, die Jezus Christus gedurende zijn aardse leven heeft georganiseerd en die Hij in deze laatste dagen, na de duistere, achter ons liggende, eeuwen, heeft willen herstellen door zijn geroepene *Joseph Smith.*

Er zijn sekten, die beweren dat de Heiland geen kerk heeft gesticht. Heeft Hij echter niet herhaalde malen onze aandacht gevraagd voor het Koninkrijk der Hemelen, dat nabij was? Hij sprak daar dikwijls over en hiermede bedoelde *Hij Zijn organisatie, Zijn Kerk.*

Op verschillende plaatsen in de bijbel wordt gesproken over „*Gemeente*” en de gemeente, dat is de Kerk, althans een onderdeel daarvan.

Kreeg Johannes niet de opdracht om te schrijven aan de zeven gemeenten? Paulus verklaarde, dat op de Pinksterdag de Heer velen tot de gemeente toevoegde. Er was dus wel een organisatie, dus was er een Kerk. De Kerk van Jezus Christus, zoals die in de dagen van de eerste

apostelen werd georganiseerd, werd bestuurd door *apostelen, profeten, evangelisten, hogepriesters, zeventigers, ouderlingen (oudsten), priesters, leraren en diakenen*. U kunt dat allemaal in de Bijbel vinden!

Al deze ambten, deze gehele organisatie, vindt U bij geen enkele andere Kerk in de wereld.

Paulus leerde de Heiligen van Korinthe, dat deze ambten en gaven van het Evangelie altijd nodig zijn en dat God aan de Kerk had gegeven: Apostelen, Profeten, Leraren, daarna wonderen, dan de gave tot genezing, hulpen, besturen, enz.

Hij zeide eveneens, *dat al deze Ambtenaren en gaven onontbeerlijk waren voor het lichaam van Christus en dat geen enkel deel tot een ander deel kan zeggen „Ik heb u niet van node”*.

Wat bedoelde Paulus met „het lichaam van Christus?” Wel, hij bedoelde de *Organisatie van Christus* of wel *Zijn Kerk*. Wat doet het er eigenlijk toe welke naam wij die organisatie geven? Het blijkt overduidelijk uit de Schrift, dat Christus een organisatie had en wij noemen die organisatie *Kerk*.

Zij, die beweren, dat Paulus wat anders bedoelde, of dat hij het alleen maar geestelijk bedoelde, zijn verdraaiers van de schrift. Zij geloven niet wat in de Bijbel staat. Zij zijn ziende blind. Kunt u nu inzien hoe de wereld van de ware organisatie is afgedwaald?

De Heer heeft aan Joseph Smith gezegd, dat ten gevolge van de grote afvalligheid deze ambten met het daaraan verbonden gezag werden weggenomen.

Toen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd hersteld, werden op Goddelijk bevel wederom Apostelen (en niet één of twee, doch een getal gelijk als voorheen) Hogepriesters, Zeventigers en Ouderlingen geordend.

Zij kregen wederom gezag, n.l. het gezag om de boodschap van verlossing tot alle naticën der aarde te brengen.

Alles kunnen wij in deze Kerk terugvinden, niets ontbreekt. Ja, wij leden van deze Kerk, van deze perfecte organisatie, die haars gelijke op deze aarde niet vindt, wij zijn inderdaad bijzondere mensen, inderdaad uitverkoren.

Om ons heen heerst geestelijke duisternis. Men kan de schrift niet begrijpen. Men geeft er eigen uitlegging aan. Men gelooft niet meer, dat Jezus Christus de Zoon van God is. Men kan niet meer aanvaarden dat Hij een persoon is, laat staan dat Zijn Vader, onze Hemelse Vader, een persoon is. Men gelooft, voor zover men nog enig geloof heeft, dat God en Jezus Christus samen versmolten zijn en dat de aldus ontstane godheid een soort van *Algeest*, of *Wereldgeest* is en dat wij, als wij uitverkoren zijn, na ons aardse leven in deze godheid zullen opgaan of met andere woorden ophouden individu te zijn.

Echter in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden woorden van eeuwig leven gevonden. Zij werden ons

geschonken door openbaringen en door inspiratie aan het volk van Zion. *Wij weten, evenals Petrus, dat Jezus is de Christus, de Zoon van de levende God. Dit is onze boodschap tot de wereld.*

De Heiligen der Laatste Dagen zijn in alle opzichten bijzondere mensen. Eigenlijk zijn wij gewoon, *niets bijzonders*, maar omdat de wereld verblind is, omdat de mens op jacht is naar aards geluk en daardoor het ware geluk derft, daarom schijnt het dat wij bijzonder zijn, althans in wereldse ogen.

Laat ons getrouw zijn aan deze Kerk. Laat ons staan in de schansen van Zion, het zwaard der gerechtigheid in de hand, ter verdediging van het hoogste goed.

Laat ons in geloof en vertrouwen onze zending, onze roeping vervullen. De Heer zal, overeenkomstig Zijn belofte, de aardse organisaties, die vals zijn, vernietigen; en hoe doet Hij dat?

Ondermeer door aan hen, die tot die organisaties behoren, de waarheid te schenken, als zij haar willen ontvangen.

Hij schenkt allen het voorrecht om uit de geestelijke duisternis te geraken en Hij geeft een iegelijk de gelegenheid om Zijn Koninkrijk binnen te komen. *Zijn hand is uitgestrekt om hen te begroeten.*

Als zij niet willen komen, als zij deze boodschap niet willen ontvangen, dan zullen zij met hun organisaties ten ondergaan.

De waarheid zal zegevieren. De waarheid zal blijven als alles weggedaan wordt. De waarheid is bestemd om het ganse oppervlak der aarde te bedekken.

Heiligen der Laatste Dagen: *Denkt er steeds aan, dat gij de waarheid hebt mogen ontvangen. Welk een ongelooflijk voorrecht!*

Inderdaad, gij zijt bijzondere mensen, een bevoorrecht volk.

Weest getrouw en luistert altijd naar God's dienstknechten, die deze kerk besturen. Zij zullen u in waarheid leiden.

Meerdere malen hebt gij gehoord of gelezen over de dingen, die moeten geschieden voordat onze Heiland ten tweede male zal komen om met zijn Heiligen op deze aarde te regeren. Let op de tekenen des tijds!

Gij behoeft geen angst te hebben indien gij standvastig in het geloof blijft. Een Heilige mag eenvoudig geen angst hebben. Angst is een van de wapenen van Satan. Door angst worden wij wankelmoedig en dat is wat de prins der leugenaars zo gaarne wil. Elke Heilige der Laatste Dagen heeft een belofte ontvangen n.l. de belofte van bescherming, mits hij of zij oprecht is in zijn trouw aan het geloof. Niets behoeven zij dan te vrezen. „Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij”.

Doet aan de gehele wapenrusting Gods. Begint uw dag goed en dat doet gij indien gij met elkander in gebed tot Uw Hemelse Vader gaat. Vraagt Hem met een oprecht hart om bescherming gedurende de komende dag. Vraagt Hem om u het verlangen en de kracht te geven

alles zo te doen, dat het goed is in Zijn ogen. Ge moet Hem vragen of Hij in u het verlangen wil levend houden om de verbonden, die gij met Hem hebt gesloten, te onderhouden. Geeft in uw gebed uiting aan uw grote dankbaarheid voor alle zegeningen, die Hij u dagelijks schenkt. *Het meest kunt gij uw Vader danken, door uw goede werken te tonen. Hebt elkander lief, bouwt elkander op, spreekt geen kwaad van elkander. Kwaadsprekerij is het ergste venijn dat bestaat. Het zal uw eigen ziel aanvreten.*

Bidtdat de Kerk moge groeien, dat vele reinen van hart tot de Kerk mogen komen.

Steunt de zwakken onder u. Acht niet steeds de fouten van anderen, gij hebt genoeg moeite met uw eigen fouten.

De tijd is kort, reikt elkander de hand. Gaat tot hem of haar met wie gij niet in harmonie leeft. Brengt alles in het reine met hen, het kan nu nog. Nu is de tijd om te doen wat de Heer van ons allen verlangt.

Doet uw best, opdat uw getuigenis groeie. Een getuigenis krijgt u niet, neen die moet gij verdienen. Door uw goede werken zal uw getuigenis groeien.

Er zal een tijd komen, dat u als één man móét staan, zorgt dan van te voren dat ge één zijt. Bereidt u voor op de grote dag des Heren. Leeft goed en rein. Zorgt dat ge op Heilige plaatsen zult staan als de orkanen losbarsten. Helpt mede om nog velen tot ons te brengen, de tijd dringt. Als wij dit alles voor onze Heer willen doen, dan zijn wij waarlijk bijzondere mensen.

C. G. S.

Het Priesterschap in het zendingsveld

door Elder Harold B. Lee

Lid van de Raad der Twaalven

(Slot)

HUISVERGADERING

Huisvergaderingen voor inactieve gezinnen. Broeder George Q. Morris en ik gingen een nieuwe ring in Boise organiseren. Men vertelde ons van een man, die zeer goed werk met de Senior Aäronische Priesterschap had gedaan. Wij vroegen hem hoe hij dat had gedaan. Hij zeide: „Wel, het is dooreenvoudig. Toen wij deze inactieve mensen vonden, ontdekten wij, dat zij zo weinig van het Evangelie wisten, alsof zij op een afgelegen eiland waren geboren. Wij kwamen tot het besluit, dat als wij hen actief wilden maken, wij hen eerst moesten bekeren en dus zonden wij enige speciale heractiveringscomitéleden naar hen toe. Let wel

op deze moeilijke naam, die gebruikt wordt om geen verwarring te stichten met het werk van de ringzending. „Aan de speciale heractiveringscomitéleden wordt het nieuwe zendingsplan geleerd, zoals dat door de zendingen aan niet-leden wordt gebracht. Dat wordt hun door de zendingspresident geleerd. Daarna zenden wij hen twee aan twee uit om huisvergaderingen met de inctieve gezinnen te houden en te doen wat gij met een niet-lid doet, behalve dat zij hen niet naar het doopvont leiden, hoewel dit, in geestelijke zin, niet slecht zou zijn in sommige gevallen.

President McKay heeft ons tijdens onze bespreking gezegd, dat iedere ring het volledige kerkprogramma moet ontvangen, het doet er niet toe, hoe ver die weg is. President Moyle heeft gezegd, dat hij er ten aanzien van de zendingen er net zo over denkt, dat gij van het programma zo veel zult ontvangen, als gij kunt verwerken en daarom zullen wij u exemplaren zenden van welk programma ook, dat wij in het hoofdkwartier opstellen. Daarna kunt ge ons vertellen of gij dat of iets anders nodig hebt en wij staan klaar om u van het nodige te voorzien.

Gisteren was er een uitgebreide discussie over welvaartsprojecten voor de priesterschapquorums. President Moyle had mij gevraagd een uitleg hierover te geven. Ik wilde daarover het volgende opmerken. Wat ik nu ga zeggen over het Welvaartsplan in de zendingen en dat betekent voornamelijk in de priesterschapquorums, geeft in grote trekken aan wat wij niet moeten doen, meer dan wat wij wel moeten doen.

President McKay placht in het begin van het Welvaartproject vaak te spreken van een programma van begrenzingen, dat wij slechts binnen een bepaalde kring ten uitvoer brengen. Indien wij daarbuiten zouden gaan, zouden wij allen verkeerd zijn. Welnu, hier zijn enige van die begrenzingen. In het begin hadden wij enkele ijverige, misschien wel overijverige, zendingspresidenten, en nu spreek ik over 25 jaar geleden, zodat ik dus mag aannemen, dat niemand denkt, dat ik het tegen u heb. Er waren vier redenen waarom het begin niet zo productief was, toen men trachtte het volledige programma van productie en distributie ten uitvoer te brengen. In de eerste plaats moet het Welvaartproject goed geleid worden en in het begin werd dit door zendingen gedaan. Dat betekende, dat veel van onze zendingen erwten en bonen dopten in plaats van zendingswerk te doen. Het gevaar dreigde, dat toen wij het Welvaartproject te veel vooruit hielpen, er teveel mensen lid van de Kerk wilden worden ter wille van „het brood en de vissen”, waarvan de Meester de mensen in Zijn tijd beschuldigde. Zij werden geen lid van de Kerk wegens het Evangelie, maar vanwege „het brood en de vissen”. Wij ontdekten, dat dit in sommige gevallen zo was.

De te veel verspreide leden en hun klein aantal en de grote afstanden maakten de distributie in vele gevallen onuitvoerbaar. En daarom hebben wij de uitvoering van het Welvaartproject in de zendingen buiten de begrenzingen, die President Taylor gisteren aangaf, niet aangemoedigd.

OVER WERELDLIJKE ONDERNEMINGEN

Wij hebben priesterschapquorums, noch enige andere eenheid in de Kerk aangemoedigd zich met een of andere onderneming in te laten wat betreft het kopen en distribueren van handelsartikelen, met verzekeringen van allerlei aard voor leden van de quorums, enz. De praktijk heeft geleerd, dat al die goed bedoelde ondernemingen tenslotte tot grote moeilijkheden aanleiding gaven.

Er zijn betere dingen om te doen en wel datgene, wat ons aan de hand wordt gedaan door wat de Here ons heeft gezegd. Ik kreeg een maatschappelijk werker op bezoek, die mij vroeg hoe ons Welvaartsproject was en werkte. Ik haalde de 104de afdeling van Leer & Verbonden aan: „de aarde is vol, en er is genoeg en overvloedig”, doch het moet noodzakelijk op „Mijn eigen wijze worden gedaan” en „ziet, dit is de wijze, waarop Ik, de Here, heb besloten in de behoeften Mijner heiligen te voorzien, opdat de armen zullen worden verhoogd, doordat de rijken nederig zullen zijn”. Daarom, indien iemand van de overvloed zal nemen, die Ik heb bereid, en niet, overeenkomstig de wet van Mijn evangelie, van zijn deel aan de armen en behoeftigen geeft, zal hij met de goddelozen zijn ogen in de hel opslaan en zich in kwelling bevinden. (L. & V. 104 : 16, 17, 18). Dat de rijken nederig gemaakt zullen worden, is niet communistisch of socialistisch. Het betekent, dat zij, die over leiderschap beschikken, bekwaam zijn, middelen hebben, gewillig zijn om bij te dragen, door ons aan het werk worden gezet met iemand, die in behoeftige omstandigheden verkeert om voor hem een uitweg uit de moeilijkheden te vinden.

Hier zijn enige dingen, die in de zendingen kunnen worden gedaan: Werk zoeken voor de werklozen, leden in tijden van nood bijstaan. Een lid van het quorum wordt ziek. Wie zal zijn koeien melken? Wie zijn oogst binnen halen? Wie doet dit en wie doet dat? Een huis brandt af. Een goede gelegenheid om nieuwe leden te vertellen hoe dat kan worden hersteld zonder beroep te doen op de openbare liefdadigheid. Wij kunnen in de gezinnen spreken over ijver, matigheid en vermijding van schulden, een programma, dat wij overal behoren uit te voeren. De quorums kunnen nog meer activiteit ten toon spreiden: Bezoeken brengen door de leiders aan inactieve gezinnen; de manier om ze terug te brengen, gezellige avonden; brieven aan afwezige leden, enz.

HET ORDENEN VAN BEKEERDEN

President Moyle zeide aan het begin van uw vergaderingen iets daarover. Hij zeide te hopen, dat iemand zou aandringen op het opnemen van nieuwe bekeerlingen in het priesterschap, zo spoedig mogelijk na de doop, door hun waardigheid. Na die vergadering vroeg ik mij af:

„Waarom is het belangrijk voor u hen bijna tegelijk met de doop in het priesterschap op te nemen?” En zie hier de antwoorden, die tot mij kwamen, terwijl ik er over nadacht:

Het Priesterschap is de macht, door God de mens gegeven om in Zijn naam te handelen in alles wat tot de Zaligmaking van de mens behoort, binnen de perken der bevoegdheid, door het opleggen der handen. Nu, indien het dragen van het Priesterschap betekent het geven aan hen de macht van God, om voor Hem te handelen, indien wij die macht dus aan een pas gedoopt lid geven, wat doet dit dan voor hem?

Wel, het doet zijn persoonlijke macht over zichzelf toenemen, zijn natuurlijk vermogen om met succes de macht van de Tegenstander te weerstaan en alle nieuwe bekeerlingen hebben dat nodig, nietwaar? Het geeft hem macht zijn plaats aan het hoofd van zijn gezin te handhaven bij het oplossen van gezinsproblemen. Het geeft hem macht om vrienden en verwanten te beïnvloeden het Evangelie aan te nemen en zo kan ik verder gaan, maar laat ik volstaan met te zeggen, wat Truman O. Angell zeide: de westelijke torens symboliseren het. Door het Priesterschap van God kan een verlorene de weg terugvinden. Het is voor ons moeilijk van verre te zien, waarom iemand boven de 12 jaar niet direct tot diaken wordt geordend en dan, als hij het verdient, verder gaat, totdat hij tenslotte in de tempel komt.

En nu nog iets met betrekking tot het opnemen in het priesterschap van mannen, die tot geheime en broederorden behoren. Ik was in een zending, waar hierover enig misverstand bestond. Er was daar een bekwaam man en zij hadden zijn diensten nodig, maar iemand meende dat hem geen priesterschap kon worden gegeven, noch van zijn diensten gebruik kon worden gemaakt, omdat hij Vrijmetselaar was. Men dacht, dat daaromtrent van het Eerste Presidentschap instructies waren uitgegaan of van President Joseph Fielding Smith, die machtiging inhielden om die man het priesterschap en alle activiteiten te onthouden. Toen ik hun vroeg de brieven, waarnaar zij verwezen, te tonen, bleek dat noch de brief van President Smith, noch de brief van het Eerste Presidentschap daarvan repte. Dit is wat er in werkelijkheid in stond: „Heel dikwijls zult gij leiding gevende personen aantreffen, die leden van een loge blijken te zijn, Vrijmetselaars e.a. Wel, wanneer gij met zo iemand te maken krijgt, is hetgeen, wat gij hem altijd moet zeggen, dit: „Ik bemoei me niet met wat u geweest bent. Ik heb er slechts belang bij te weten, wat u van nu af aan zult zijn”.

Soms vinden wij iemand, die actief geweest is. Indien hij begrip toont en waarlijk bekeerd is, indien wij tot hem kunnen zeggen: „Welnu, als u ons kunt verzekeren, dat uw trouw in de eerste plaats uw priesterschap en uw Kerk geldt en u een einde wilt maken aan uw werkzaamheden als lid van de loge — (sommigen betogen dan, dat zij hun lidmaatschap moeten aanhouden wegens de daaraan verbonden verzekeringswaarden) — of u dat wilt doen of niet, is uw zaak, maar als u ons

wilt zeggen, dat u bereid bent de Kerk vóór te laten gaan, zullen wij u in het Priesterschap opnemen en u volgens uw waardigheid ten volle doen medewerken.

President Grant placht ons te vertellen van zulk een man, die hij een plaats had gegeven en die tevoren een actief lid van de Vrijmetselaarsloge was geweest.

President Grant vertelde die man, dat hij geroepen was om te presideren, doch hij maakte bezwaar. „Ik ben een 32ste graad-vrijmetselaar”. Toen zeide de President hetzelfde tot hem: „Het gaat er mij niet om, wat u geweest bent, maar om wat u van nu af aan zult zijn”. De man beloofde hem zijn activiteiten in de loge te beëindigen en voortaan de Kerk trouw te zijn. Gij kunt geen twee heren dienen en daarom zeggen wij tot u: „Gebruik deze mannen en aldus doende, zult gij hen waarschijnlijk tot iets beters leiden vanwege hun bekering”.

President Moyle en Broederen, wat ik u in deze woorden over het priesterschap in de zendingen heb kunnen geven, is dat door het Priesterschap van God de verlorenen hun weg terug kunnen vinden. Er is macht in het priesterschap en ik geloof, dat alles wat ik nu nog behoef te doen, is u opnieuw voor te lezen wat Brigham Young eenmaal zeide: „Een persoon, die het priesterschap draagt en getrouw in zijn roeping voortgaat, die vreugde vindt in het doen van datgene, wat God van hem verlangt en zijn gehele leven lang iedere plicht vervult, verzekert zich niet alleen van het voorrecht om de dingen van God te ontvangen, maar ook van de kennis hoe ze te ontvangen, zodat hij voortdurend Gods bedoelingen kan weten. Hij zal in staat worden gesteld te onderscheiden tussen goed en kwaad, tussen de dingen, die van God en de dingen, die niet van God zijn. En het priesterschap — de geest, die in hem is — zal toenemen totdat het een bron van levend water wordt, totdat het gelijk de boom des levens is, totdat het een onuitputtelijke bron van intelligentie en instructie voor die persoon is”.

Dat is de voornaamste reden waarom wij u aansporen het priesterschap en zijn verspreiding onder alle dragers van het priesterschap in uw zending te bevorderen. Ik bid God, dat gij uw organisatie moogt oprichten en zo ontwikkelen, dat zij de kern en het middelpunt van de kracht van de Kerk moge worden. Ik bid dit in de naam van Jezus Christus. Amen.

Er zijn handwijzers langs onze levensweg, die, als zij worden gevolgd, iedereen tot het doen van des Heren wil en tot de kennis van Zijn Zoon zal brengen, de Verlosser der wereld, Wien te kennen het eeuwige leven is. En wanneer wij deze belangrijke kennis, die tot onsterfelijkheid voert, hebben verworven, vinden wij in de sterfelijkheid de grootste vreugde, die de menselijke ziel kan ervaren. President David O. McKay.

Een
Diamanten
Huwelijksfeest

*

Diamant is duurzaam, mooi en kostbaar. Bij een zestigjarige echtvereniging kan men ook spreken van duurzaamheid, want zestig jaar is een lange tijd, de bewering in het lied, dat uren, dagen, maanden, jaren als een schaduw heenvliegen, ten spijt.

Maar er zal wel niemand zijn, die alles wat lang stand houdt, met diamant wil vergelijken. In dit bijzondere geval evenwel is het hoofd van dit artikel op zijn plaats, niet alleen omdat de echtvereniging waarvan hier sprake is, zo duurzaam was, maar omdat er nog meer punten van overeenkomst zijn.

Is het leven en werken van man en vrouw tezamen in Gods Koninkrijk geen kostbaar bezit en is er geen schoonheid in de terugblik op een leven van trouw aan elkander en aan het verbond, met God gesloten? Toen de gegevens over het waardig echtpaar de redactie bereikten, was het oktobernummer van de Ster reeds ter perse, zodat wij thans een plaats in de novemberaflevering en dus na het diamanten feest hebben ingeruimd om aan de grote gebeurtenis ruchtbaarheid te geven, namelijk dat Broeder David Blansjaar en Zuster Johanna Blansjaar-Regeer de 30ste oktober van het jaar 1901 elkander het jawoord gaven. Een mensenleven lang hebben zij lief en leed met elkander gedragen. Ja, ik weet het: veel leed, maar trouw zijn zij gebleven. Waar in Den Helder de Avonddiensten werden gehouden, van het oude schuurtje in de Jansendwarstraat tot aan het fraaie gebouw waarover de Helderse Gemeente thans beschikt, Broeder en Zuster Blansjaar waren present! Namens alle leden uit de Nederlandse Zending en velen daarbuiten bieden wij van deze plaats uit dit Bruidspaar onze hartelijke gelukwensen aan, hun hierbij tevens Gods rijke zegeningen in de komende jaren toewensend.

Broeder David Blansjaar, die op 2 maart 1961 de leeftijd van 81 jaar bereikte, neemt nog steeds actief deel aan de kerkdiensten in Den Helder en het is voor vele jongeren een aansporing deze Ouderling in hun midden te hebben, die uit het juiste hout gesneden is. In Den Haag leerde Broeder Blansjaar het evangelie kennen. Elder Parker verkondigde het hem. De 25ste september 1915 werd Broeder Blansjaar aan het strand bij Huisduinen gedoopt. Ook zijn vrouw werd aan dat zelfde strand gedoopt en wel de 21ste mei 1918.

Vele Utrechtse leden zullen zich het evacuatie-tijdperk uit de oorlog herinneren, toen Broeder Blansjaar zijn haardstede moest verlaten wegens oorlogsomstandigheden en in Utrecht een onderkomen vond.

Wij besluiten met de welgemeende wens en bede, dat Broeder en Zuster Blansjaar nog vele jaren in gezondheid voor elkander en voor hen, die hun lief zijn, gespaard mogen blijven.

Een herinnering

Als bisschop van de Alameda Ward in Californië, was het mijn speciale opdracht om een programma uit te voeren, een kerk te bouwen voor de leden van mijn district.

Onze mensen waren niet rijk, maar ze waren gewillig en verlangend om een mooie, praktische en aanlokkelijke plaats van aanbidding te voltooiën. De Kerk betaalde 50 % en de leden betaalden 50 %.

Maanden later, toen onze droom werkelijkheid geworden was, wezen de statistieken meer aanwezigheid op avondmaalsvergaderingen aan en een benijdenswaardig percentage aan huisbezoeken iedere maand. Velen die voorheen niet actief geweest waren, waren nu verlangend om opdrachten te vervullen. Bijdragen behaalden een recordcijfer op ieder gebied.

Getuigenissen werden geboren, aantonende hoe dankbaar de mensen waren voor hun nieuwe kerk en hoe prettig ze het vonden om er aan te beginnen en hoe God hen gezegend had in hun huizen.

Wat voor onze leden onmogelijk scheen om te volbrengen, werd gemakkelijk, aangevuld met grote zegeningen van vreugde en geluk.

Wij hebben geleerd dat Gods belofte ook nu nog geldig is, net zoals het jaren geleden was.

Ik zal altijd mijn Ring President dankbaar zijn, die zei: „Uw gemeente moet een kerk bouwen,” — wat is dat een fijne herinnering.

Daarom, vandaag is een dag van herinnering of denken aan het verleden, een dag van consecratie voor het heden en een beslissing om Gods wil te doen om in de toekomst te bouwen.

Thijs Winkel

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

Almelo

Ottema, Karolina Barbara; 20 september 1961.
van Sloten, Alfijtha Herberta; 14 oktober 1961.

Antwerpen

Jansonius, Ina Louise; 4 oktober 1961.
van Merlo, Johannes; 20 oktober 1961.
van Merlo, Ernest; 20 oktober 1961.

Arnhem

Hoff, Frodine; 7 oktober 1961.
Portier, Caroline; 7 oktober 1961.

Den Helder

Rijnsburger, Afke Jantje; 6 oktober 1961.
Rijnsburger, Antonia Jantje; 6 oktober 1961.

Deventer

Budding, Martje; 7 oktober 1961.
Ten Hag, Cornelia; 30 september 1961.
De Bruin, Jan Cornelius; 30 september 1961.
De Bruin, Maria; 30 september 1961.

Dordrecht

van 't Hof, Hermanus; 22 september 1961.
Wijers, Adriana; 18 oktober 1961.
Wijers, Egbert; 18 oktober 1961.

Ede

André, Constance Francine; 15 oktober 1961.

Eindhoven

Engelbert, Ellen Maria Joanna; 2 oktober 1961.

Emmen

Pruim, Wouter Siebo; 30 september 1961.

Enschede

Ode, Anna Catherina; 25 oktober 1961.
Ten Broeke, Johan; 30 september 1961.

Gent

Mahieu, Faphael Roger; 11 oktober 1961.
van de Papeleine, Augusta Josephina Melanie; 27 oktober 1961.

Gouda

Blokland, Alida Sophia; 11 oktober 1961.
Blokland, Aline Yvonne Apolonia; 14 oktober 1961.

„De Ster”

Groningen

Bathoorn, Roelf; 2 oktober 1961.

Haarlem

Koens, Jacobje; 29 september 1961.

Hengelo

Sahetapy, Bernard Hendrik; 7 oktober 1961.

Mu Sta Mu, Henriette Fredrika; 16 september 1961.

Cramer, Antoinette Constance; 4 oktober 1961.

Cramer, Fredrik Hendrik; 4 oktober 1961.

Hilversum

van Staveren, Gerbrand René; 29 september 1961.

de Jongh, Cornelis Anthonij Marius; 28 oktober 1961.

Mechelen

Mareels, Joanna Josezeliea; 14 oktober 1961.

Utrecht

Driesen, Teunje; 5 oktober 1961.

Uijt den Bogaard, Marius; 5 oktober 1961.

Uijt den Bogaard, Lamberdus; 5 oktober 1961.

Roerhorst, Cornelis; 14 september 1961.

Roerhorst, Belia; 21 oktober 1961.

Zeist

Petersen, Jannigje Adriana Frederika; 29 september 1961.

van Amstel, Everdina Willemina; 29 september 1961.

Zwolle

Heijdemann, Margriet; 4 oktober 1961.

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

Arnhem

Jansen, Hendrik Gerhardus Jan; 21 september 1961 tot leraar.

Den Helder

de Vries, Cornelius Dirk; 8 oktober 1961 tot priester.

Libosan, Bernard; 27 augustus 1961 tot diaken.

Meerbeek, Arie; 27 augustus 1961 tot diaken.

Dordrecht

Friedl, Helmut; 15 oktober 1961 tot ouderling.

Stolk, Johannes; 8 oktober 1961 tot diaken.

Kruihof, Jacobus; 8 oktober 1961 tot diaken.

Enschede

Cramer, Fredrik Hendrik; 16 oktober 1961 tot diaken.

Hofte, Gerrit Jan; 24 september 1961 tot leraar.

Astore, Raffaele; 30 juli 1961 tot diaken.

Gent

Kinna, Frank; 1 oktober 1961 tot leraar.
Heemans, Francois Maurice; 1 oktober 1961 tot diaken.
D'Hoore, Roger André; 8 oktober 1961 tot leraar.

Haarlem

van Diggelen, Johan; 3 september 1961 tot diaken.
Vreven, Antonie August; 3 september 1961 tot priester.

Hengelo

Oosterhof, Wiebe Roelhof; 28 september 1961 tot diaken.

Hilversum

Looyenga, Gerrit Roelof; 22 oktober 1961 tot diaken.
Scholte, Willem Johannes Hendrikus; 22 oktober 1961 tot priester.
Scholte, Gerard; 22 oktober 1961 tot leraar.
Scholte, Johannes Willem Hendrikus; 22 oktober 1961 tot priester.
Scholte, Richard; 22 oktober 1961 tot leraar.

Mechelen

van der Kerkhove, Florimond Zoe Josephina; 22 oktober 1961 tot ouderling.

Utrecht

Borg, Dirk; 15 oktober 1961 tot ouderling.

Zwolle

Schuman, Hendrik Johannes; 17 september 1961 tot leraar.

OVERGEPLAATST

Overdijk, Martin; van hoofdkantoor naar Rotterdam Noord.
Roozemond, Guus; van Rotterdam Noord naar hoofdkantoor.
van Blankenstein, Cornelius; van hoofdkantoor naar Amersfoort.
Blodgett, Gary; van Amersfoort naar Leiden.
Uffens, David; van Apeldoorn naar Den Haag.
Daley, Joseph; van Leiden naar Apeldoorn.
Brown, William; van Alkmaar naar Haarlem.
van Orden, Alan; van Antwerpen naar Amsterdam West.
van der Beek, Henry; van Assen naar Groningen.
Ward, Mandell; van Amsterdam naar Alkmaar.
Sieverts, Bruce; van Arnhem naar Antwerpen.
Koldewijn, Donald; van Breda naar Assen.
van Dyke, Gerald; van Hengelo naar Haarlem.
Smith, Ted; van Bennekom naar Haarlem.
de Leeuw, Farell; van Eindhoven naar Amsterdam.
Furner, Jan; van Zwolle naar Eindhoven.
Kranendonk, Donald; van Den Haag naar 's Hertogenbosch.
Markham, Phillip; van zendingsschool naar Breda.
Petty, Neil; van Leiden naar Hoofdkantoor.
Sneddon, David; van Amsterdam naar Leiden.
van Sweden, Robert, van zendingsschool naar Amsterdam.
Womack, Robert; van Amsterdam West naar Den Haag.
Jones, Clark; van zendingsschool naar Arnhem.
Carr, Lloyd; van Arnhem naar Hengelo.

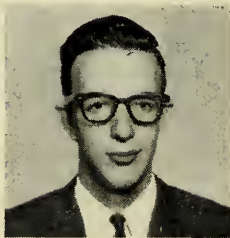
Dalof, Terry van 's Hertogenbosch naar Bennekom.
Mackay, James; van Amsterdam naar Arnhem.
de Rijke, Robert; van Oostende naar Zwolle.
Roozemond, Guus; van hoofdkantoor naar Oostende.
Baddley, William; van zendingschool naar Amsterdam.
Dennis, Leroy; van zendingschool naar Amsterdam West.
Westra, Janet; van Amsterdam naar hoofdkantoor.
King, Lougene; van zendingsschool naar Amsterdam.
Oertli, Erwin; van Deventer naar hoofdkantoor.
King, David; van zendingsschool naar Deventer.

AANGEKOMEN

Markham, Phillip David; van Tremonton, Utah.
Baddley, William Earl; van Pamona, California.
Jones, Waren Clark; van Randolph, Utah.
King, Lougene; van Moore, Idaho.
Dennis, Le Roy; van Idaho Falls, Idaho.
King, David Foster; van Burbank, California.
van Sweden, Robert Carl; Tremonton, Utah.
Visser, Richard Lee; Sandy, Utah.
Coomans, Mary Antonia; van Salt Lake City, Utah.
Coomans, John Theodore; van Salt Lake City, Utah.
Clawson, Larry Dean; van Sacramento, California.
van Werkom, Ronald Fred; van Denver, Colorado.
Vanderende, Fred Derek; van Los Angeles, California.
Key, Barbara Helen; van Salt Lake City, Utah.
Rigby, Spencer; van Montpelier, Idaho.
Osborne, Gordon Spencer; Ogden, Utah.

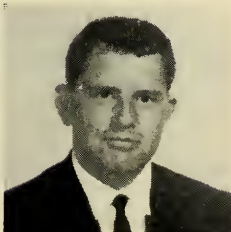
Lougene King

Gordon Spencer
Osborne

Mary Antonia Coomans

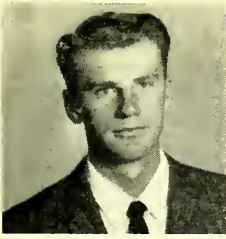
Fred Derek Vanderende

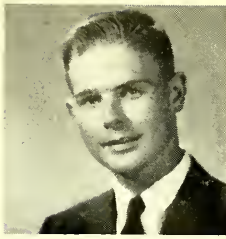
William Earl Baddley

Richard Lee Visser

Warren Clark Jones

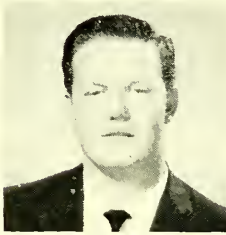
Ronald Fred van Werkom

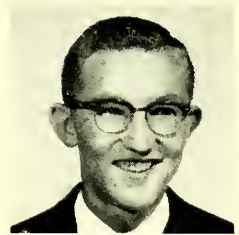
David Foster King

John Theodore
Coomans

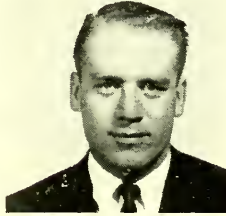
Larry Dean Clawson

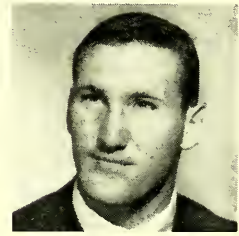
Robert Carl van Sweden

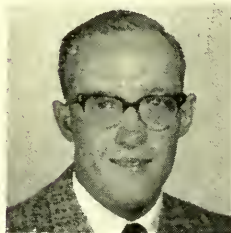
Barbara Helen Key

Spencer Keller Rigby

Dewight Le Roy Dennis

Phillip David Markham

VERTROKKEN

Durrant, Ernest W.; aangekomen 21 april 1959; vertrokken 20 oktober 1961.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Rotterdam, Arnhem, hoofdkantoor,
en Haarlem.

Greeff, Remi H.; aangekomen 21 april 1961; vertrokken 20 oktober 1961.

Werkzaam geweest: Dordrecht, Antwerpen, Den Haag, Rotterdam, Gent, Amersfoort, reizende zending, Antwerpen, en Amsterdam.

Nordhoff, Louis S.; aangekomen 21 april 1961; vertrokken 20 oktober 1961.

Werkzaam geweest: Hilversum, Amsterdam, IJmuiden, Hengelo, Antwerpen, Leiden, en Groningen.

Ernst W. Durrant

Louis S. Nordhoff

Remi H. Greeff

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

Amsterdam oost

Vossers, Roald Karl; 31 oktober 1961.

Rijsenbrij, Berte Johanna Cornelia; 26 september 1961.

Lubbe, Jantje; 23 september 1961.

Amsterdam west

Bont, Nicolaas Fransiscus; 27 oktober 1961.

van Zanten, Willem; 20 oktober 1961.

van der Stelt, Joost; 27 oktober 1961.

van der Stelt, Bastiaantje Antonia Wilhelmina; 27 oktober 1961.

Spiering, Marijke Jeannette; 15 oktober 1961.

Damiaans, Betty; 15 oktober 1961.

Bahle, Gerdiena Alberte Francisca; 6 oktober 1961.

Müller, Hendrika Johanna; 3 oktober 1961.

Rijken, Eugenie Olga; 3 oktober 1961.

Den Haag

Schouwstra, Anna; 28 september 1961.

de Vogel, Adrianus Lambertus; 27 oktober 1961.

Leiden

Diender, Jannetje; 10 oktober 1961.

Chaudron, Aaltje; 22 september 1961.

Rotterdam noord

van de Geer, Maria Petronella; 11 oktober 1961.

Speksnijder, Geerdina Cornelia; 20 oktober 1961.

Akkermans, Janke; 20 oktober 1961.

van Merkom, Jannetje; 27 september 1961.

de Keizer, Lena; 27 september 1961.

Vlaardingen

Veldhoen, Berens Jan; 19 oktober 1961.

Stigter, Govert; 25 september 1961.

Stokvis, Maria; 17 september 1961.

Een belangrijke

Z.H.V. vergadering

Op de 21ste september werd in Den Haag een gecombineerde Ring- en Zendingsvergadering gehouden voor de ambtenaressen van de Zustershulpvereniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, ter inleiding van het nieuwe Z.H.V. jaar. Er waren 115 ambtenaressen en leraressen uit de verschillende gemeenten en wijken van Nederland en Noord-België aanwezig. De vergadering begon in de morgen met een algemene bijeenkomst gedurende welke ver-

schillende leden van de Ring en de Zending de zusters instructies gaven. Zuster Volker van de Zending en Zuster Lefrandt van de Ring, spraken tot de zusters over hun verantwoordelijkheid voor het opbouwen van de Z.H.V. in Nederland.

Om twaalf uur werd een lunch geserveerd en alle zusters genoten van de zeer speciale gerechten, die door Zuster Volker en Zuster Debry werden opgediend. Terwijl zij van de lunch namen, spraken zij

met zusters uit andere delen van de zending en bespraken de nieuwe denkbeelden omtrent de bazar-artikelen, die ten toongesteld waren. De zusters van de Ring hadden de kerkzaal zeer aantrekkelijk versierd en een ieder bewonderde de bloemenschikking.

Van links naar rechts

Ruby De Bry, 1e Raadgeefster Nederl. Zending.
Fawn W. Volker, Presidente Nederl. Zending.
Johanna van Leeuwen, Secreetaresse Hollandse Ring.
Johanna S. Frölich, 1e Raadgeefster Hollandse Ring.
Nora L. A. Lefrandt, Presidente Hollandse Ring.
Elisabeth B. Overduin, 2e Raadgeefster Hollandse Ring.

In de namiddag werden de zusters in verschillende klassen ingedeeld om meer gedetailleerde instructies te kunnen ontvangen betreffende hun onderscheidene ambten. De dag werd besloten met zang en gebed, en de zusters keerden alle huiswaarts met een sterker verlangen de Heer te dienen en de Z.H.V. in Nederland op te bouwen.

Dit was de eerste Ring-Zending-Leiderschapvergadering, die ooit werd gehouden en het doet ons genegen te kunnen vermelden, dat deze een grotere eenheid tussen de zusters van de Zending en die van de Ring tot stand heeft gebracht door het uitwisselen van denkbeelden en het genieten van elkanders gezelschap.

Hiermede heb ik in korte trekken de Z.H.V. vergadering weergegeven.

L. Halse.

Opnieuw

*Er valt opnieuw een nieuw licht op het leven
voor mij: ik ben nog niet aan 't end:
ik moet weer anders zoeken, verder streven:
de Meester heeft het blad voor mij gewend.*

*En op 't nieuwe staat een nieuw woord geschreven.
De oude wijsheid bouwt een jonge taal
en 't hart ontvangt, in schuchter-dankbaar beven
uit eeuwige waarheidszon een lentestraal.*

(Uit: Tusschen Tijd en Eeuwigheid).

Henr. Roland Holst.